

portal

El jovent de les crisis

Pol Baldomà i Díaz

Portaveu de Jovent Republicà

@polbd

Com a joves hem nascut, crescut i viscut enmig de diferents crisis que han impactat directament en la nostra forma de vida. La crisi del 2008 va agreujar la condició de precarietat dels i les joves i la de la Covid-19 ha acabat de generar un horitzó de poca esperança. Sumat a això, hem patit greument la repressió i la criminalització pel simple fet de defensar els drets democràtics de Catalunya durant l'octubre del 2017 i els mesos posteriors.

En els darrers anys, hem vist com la taxa d'emancipació residencial ha baixat, la precarietat laboral ha augmentat, els problemes de salut mental han impactat de ple en les nostres vides i l'emergència climàtica ja no és un fet de futur sinó que té conseqüències materials greus en el nostre dia a dia. A més, aquests factors impacten directament en la manera com s'esdevenen les relacions socials del jovent, provocant situacions d'aïllament i de soledat no desitjada.

Aquesta situació global també té molts noms concrets de joves que pateixen cada dia: la Marta, que encadena contractes temporals

precaris; el Martí, que no es pot pagar la universitat; la Zainab, a qui no li lloguen un pis per pur racisme o l'Amanda, a qui no li donen hora per anar a la psicòloga fins d'aquí sis mesos. Queda clar, doncs, que darrere de totes aquestes situacions, hi ha milers de joves d'arreu dels Països Catalans que pateixen un present incert i desesperançador que els impedeix assolir unes condicions materials de vida dignes.

Malgrat tot, no només som la generació de les crisis, també som la generació de l'esperança, perquè tal com deia Salvador Allende, «ser jove i no ser revolucionari és una contradicció fins i tot biològica». Som la generació dels manifestants del 15M, l'estudiantat que va lluitar per la rebaixa de taxes, el jovent que va plantar cara a l'Estat espanyol o el que va organitzar xarxes de solidaritat durant la pandèmia. Precisament aquest és el jovent que sovint queda invisibilitzat i que cada dia treballa en fer propostes i en materialitzar-les. Usem l'inconformisme i l'ambició per transformar, ja que, aquells canvis que millorin les nostres condicions també faran avançar el conjunt de la societat i el país. ■